

OBIECNIK (2) *sb m*

N sg obiecnik (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. obiecować.

Ten, kto coś komuś obiecuje, przyrzeka, gwarantuje słowem; repromissor, sponsor Mącz (2) : Sponsor, Obiecnik/ przirzecznik/ rękoymia/ ten zwłaszcza który co komu dobrym słowem obiecuye zmawia s kim y poştánowia. Mącz 410a, 227a.

Synonimy: przyrzecznik, rękoymia.

DJ